Td032_6

Ν αφέντη μου τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
πιζός θα την αδιάβω, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα.*
Κι αν την αδιάβ’ς τη θάλασσα, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
γαμπρό θε να σε κάνω, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
γαμπρό θε να σε κάνω, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
γαμπρό στη θυγατέρα μου, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
γαμπρό στην αδερφή μου, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
γαμπρό στην αξαδέρφη μου, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
που λάμπει σαν τον ήλιο, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα.*
Κι άντα τον είπε για τ’ν εξαδέρφ’, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
ξεντύθ’κε, ξαρματώθ’κε, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
σαράντα μέρες έπλεγε, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
σαράντα μερονύχτια, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα.*
Δεν κλαίει νιος τα νιάτα του, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
δεν κλαίει τη λεβεντιά του, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
μεν κλαίει τη λιχνί πιρτσιά, *γαλανά ματάκια μ’ κι έμορφα*
πως θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυρoματούσα μ’ έλα*
πως θα την τρων τα ψάρια, *κι έλα μαυρoματούσα μ' έλα.*